

Wernerus Rolfinck Hamburgensis Phil. Medic. Doct. Prof. Horti Praefect.
Lecturis Salutem : Herbarii studii nobilitatem non parum illustrat cultorum
splendor & eminentia ... Dab. Iena Anno. 1633. Iulii 7.

Ienae

Rolfinck, Werner

Phil 2° 00268/04 (051)

https://dhb.thulb.uni-jena.de/receive/ufb_cbu_00007286

urn:nbn:de:urmel-47fde2a5-c7fb-46e0-b8a5-a3a0334b48395-00006648-18

Lizenz: <https://creativecommons.org/publicdomain/mark/1.0/>

WERNERUS ROLFINCK

HAMBURGENSIS PHIL. MEDIC. DOCT. PROF.
HORTI PRÆFECT. LECTURIS SALUTEM.

Herbarii studii nobilitatem non parum illustrat cultorum splendor & eminentia, qui nullo non tempore statuerunt, hortorum curam non solum ad sustentationem vitæ percommodam, sed etiam suarum molestiarum & egritudinem asyllum esse, & convenientissimum præsidium, unde etiam non pauci, in summis honoribus & dignitatibus viventes, tandem illis omnibus spretis & relictis, exiguo horto contenti, privatam vitam rebus cunctis prætulērunt. SALOMON regum omnium, quos sol unquam aspexit, sapientissimus, ut in alia omni naturali scientia exercitatus, ita hanc stirpium cognitionem excoluit, ut vastissimas arbores, & humilissimas plantas æquè & æquibet arbitratu fuerit, earumq; historiam & facultates, quibus quilibet affectus sanari queat, à cedro libani ad hyssopum usque, quæ ex pariete emergit, descripserit peculiaribus libellis, quos in templi Hierosolymicani vestibulo diu asservatos Ezechias Rex sustulit, cum videret, ad istos ceu ad numen ægros confugere, & magis ab his, quàm à Deo morborum suorum curationem petere. IMPERATORES & Reges non pauci, scientiâ herbarum se dignissimam judicarunt, rati se optimè eo ipso de genere humano mereri, nec minus solidam veramq; laudem inde ad omnem posteritatem nomini suo libare posse, quàm ex amplis triumphis. Inter ROMANOS videmus TARQUINIUM Regem in hortis molliter ambulanti, & papaverum capita rescantem, LUCULLUM post Asiaticas victorias in iisdem otiantem, DIOCLETIANUM abdicato imperio Romano, olera & lactucas suas ad Salonam purpuræ & omnibus sceptris præferentem; LUCIUS CINCINNATUS & MARCUS VALERIUS Corvinus plantarum amœnitatē allekti, procul à strepitu & ambitione civili ruri consueverunt; ADRIANUS Imperator diligenter hortos excoluit, ad quos negotiis publicis expeditis, quotidie se conferre, & animum à curis & laboribus non parum recreare consuevit, imò cæsareâ maiestate dignâ liberalitate remuneratus est eum, à quo lotus ipsi oblata fuerat, quæ florem insoliti coloris, pro candido rubrum qualis Rosæ est, progenierat. OCTAVIANUS AUGUSTUS crebro divertit ad hortos Mæcenatis elegantissimos, imò propriis manibus, tantâ cura & diligentia eosdem excoluit, ut omnibus, qui viderent, admirationi esset. Inter nostros Imperatores FRIDERICUS, qui 53. annos imperio felicissimè profuit, herbaria in re tantum profecit, ut cum medicis suis animi gratiâ de plantis & earum virtutibus disserere non erubuerit. Sunt etiam nunc superstitēs laudatissimi Principes, qui exemplis huius invitati, idem facitäre non desinunt, inter quos eminentissimus & celsissimus Princeps ERNESTUS Dux Sax. Jul. Cliv. Mont. &c. Dom. meus clementiss, qui ut omnium bonarum artium amore singulari tenetur, de rei literariæ, & scholarum tam privatarum quàm publicarum incremento semper sollicitus, ita naturali quadam inclinatione ad hoc studium fertur, imò inter arma, inter victorias, quantum respirare à consultationibus togatis & sagatis licet, tantum in eo impendere, pro lucro habet. Hinc non solum hortos in area aulae Vinarientiæ, & prædio Luzendorfeni amœnissimo plurimis exoticis fructibus, & plantis rarissimis, quarum semina ex longinquis advehuntur regionibus, exornare, verum etiam medicum nostrum hortum iisdem conferi & pollucibiliorem fieri cupit, meq; ad ejusdem culturam diligentiorē animat, & instigat, imò omnes huic studio operam dantes favore benignissimo complectitur. Et cui non tempus in herbarum cultu consumere dulce; Est, inquit Lippsius lib. 2. de constant. Profecit ingenita & arcana vis, quæ ad hanc innoxiam & ingenuam delectationem trahit, non nos tantum, qui propendimus, sed & ipsos illos serios & leviros, qui renitentur & ardent; Ad eam optimus quisque & modestissimus à Natura trahitur, imò non sine animi commotione, tantam plantarum, tantam florum, tantam colorum varietatem intueri potest. Ego à primis studiorum initiis Floram magnifici, botanicam diligenter excolui, plantarum non solum officinalium, sed & aliarum cognitionem mihi comparavi, imitatus consilium Galeni. de antidotis cap. 5. Medicus, inquit, omnium stirpium, si fieri potest, peritiam habeat, consulo, sin minus, earum solum, quibus frequenter utimur; Utraq; existimationem mihi & voluptates peperit innumeras, nec non utilitate cum fœnore labores impenso compensavit, neque etiamnum desino, sed, quantum à practiciis occupationibus mihi ocii, ejus magnam partem in horto transigo: Utramq; vobis commendo, si vobis valetudinis integritas curæ & cordi est, me sequimini, ut nuper in publica herbarie in monte Gleisæ celeberrimo feliciter cœpistis, in amœna vireta, silvas colles & medicum hortum, decerpitis mecum flores, ut quadam apum imitatione ex diversissimis succis gratus exfurgat sapor, coronamenta compingamus, quæ non modo ornent, sed & halitu fragrantē delectent & succulentia reficiant. Eo ipso de studiis vestris, benè merebimini, Floræ silvarum & nemorum præsidis amorem vobis conciliabit; Sine invidia & dolo, Deo secundante, præibo, fidelis pronubi fungar officio, sponsæ huius intemeratæ animi ulterius vestro amoris ut conciliem, operam dabo, & initium demonstrationis in horto Medico faciam crastino die horâ conveta prima pomeridiana, sed quam vos frequentes invito. DEUS O. Max. convertat nostra gaudia temporalia in cœlestia, peritura hæc sint in usu, æterna in desiderio, & tandem ex terreno hoc horto in cœlestem nos ducat Paradisum, ibi vitam habebimus non transeuntē sed permanentē, ibi juvenus sine senectute, vita sine morte, ibi nullum aconitum, nullus nappellus cordi insidiabitur, nullum solanum mentem pervertet, sed Ageratum constantem ætatis florem servabit, Amaranthus immarcescibilem vigorem conciliabit, Lyfimachia omnia dissidia, odia, persequutiones tollet, Gratia DEI nos ab omni peccati labe mundabit, Adscendamus eò per desiderium, & hic piè vivamus. Dab. Je. na Anno. 1633. Julij 7.

Typi STEINMANNIANI.

urn:nbn:de:urmel-47fde2a5-c7fb-46
e0-b8a5-a3a0334b48395-00006648-29